

60 jaar na Rome, hoe verder?

Eind maart is het 60 jaar geleden dat de Europese Unie is opgericht. Dit wordt gevierd met alle regeringsleiders in Rome. Begrijpelijk. Ook het eerste verdrag, het zogenoemde 'Verdrag van Rome', is daar in 1957 vastgelegd. De viering krijgt veel weg van een hernieuwing van de trouwbeloften. De Europese familie komt getrouw bij elkaar, maar het is niet meer de enthousiaste club, die het eens was. Het vorige feestje tien jaar geleden, het 50-jarig bestaan, kende ook al z'n ups en downs. Toen hadden de kiezers in Frankrijk en Nederland net de Europese Grondwet afgewezen. De eerste tekenen van 'troubles in the family' waren ook toen zichtbaar.

Het standpunt van de Nederlandse regering is helder: voorkomen dat de familie uiteen valt. De vechtscheiding van het Verenigd Koninkrijk, waarop onze overburen afstevenen, mag niet leiden tot verdere aftakeling. De regeringsleiders hebben afgesproken eind maart hun goede wil te tonen en een koers vast te leggen voor de volgende tien jaar. Maart 2017 wordt voor de EU meer dan ooit een maand rond de vraag: hoe verder? U gaat ongetwijfeld meer over Rome horen.

In februari hebben onderzoekers van de Rabobank een duit in het zakje gedaan. Allereerst hebben zij berekend dat een Nexit, Nederland uit de EU, een welvaartsdaling van zo'n 10% tot gevolg heeft. De bank wijst er op dat er in de politiek veel gesproken wordt over een Nexit, maar dat deze gevolgen onderbelicht blijven. Nexit: niet aan beginnen dus!

In hun studie beschrijven de onderzoekers vier mogelijke routes:

1. Doormodderen zoals het nu gaat; met weinig zicht op verandering.
2. Verder integreren: meer gaan samenwerken op de belangrijkste onderwerpen, terwijl andere zaken teruggaan naar de lidstaten.
3. Een Europa van twee snelheden: een club van landen die meer samen doet, en een andere groep die in een lagere versnelling doorgaat.
4. Stoppen met de Europese Unie: einde oefening.

Zelf voel ik voor een combinatie van de tweede en derde mogelijkheid. Kortom: integreren op hoofdzaken en kijken wie er meedoet aan de stappen vooruit.

Op verschillende vlakken, zoals de interne markt en onze veiligheid, is meer samenwerking nodig. Economische samenwerking levert een onmisbare bijdrage aan onze welvaart. De Rabobank geeft aan dat dit ook in de komende jaren het geval zal zijn. Veiligheid voor onze burgers en behoud van onze vrijheid doe je vooral samen. Europa is hiervoor opgericht. Na de Tweede Wereldoorlog was de behoefte aan stabiliteit en vrede groot en werden op economisch terrein de handen ineen geslagen. Nu Trump aangeeft dat Europa zelf meer moet doen voor de veiligheid, zal dit onderwerp alleen maar belangrijker worden.

De Europese Unie is een eenheidsmachine geworden, waarin de burger zich steeds minder herkent. Europa moet veel meer van zich laten horen; ze moet de resultaten aan de man brengen. De EU heeft gezorgd voor een sterke groei van onze welvaart en heeft de landen achter het voormalige IJzeren Gordijn grote mogelijkheden geboden.

Lees hierover ook de voorstellen in mijn eerste column van 2017.

Nu het steeds vaker voorkomt dat landen aan een bepaald onderwerp niet meedoen, kan dit niet zonder consequenties blijven. Als landen geen vluchtelingen opvangen, dan moet dat gevolgen hebben, bijvoorbeeld voor de financiële steun uit Brussel. Landen die wel in de kopgroep zitten, zullen onderling afspraken maken over de invulling van het onderwerp; de verschillen met de landen die niet meedoen, zullen snel groter worden. Ongetwijfeld zal in de bijeenkomst in Rome worden geprobeerd de schade te beperken. Maar het is wel nodig de patstelling te doorbreken. Zoals Merkel het zegt: "Stilstand is achteruitgang." Zij wil landen die meewillen, alle kansen geven en is bereid daarin veel te investeren. Ook premier Rutte heeft aangegeven, dat hij zo veel mogelijk landen wil meenemen. "Ik wil zo weinig mogelijk kopgroepen" ,zo geeft hij aan. Deze opstelling past bij de kernwaarden van de EU, waarin gezamenlijke ontwikkeling en solidariteit hand in hand gaan. Nu er steeds meer partijen opkomen die het nationale belang voorop stellen, worden belangrijke besluiten opgehouden. De noodzaak de impasse te doorbreken is sterker dan ooit. Anders gezegd: Europa mag zich niet laten gijzelen door de nationalistische opstelling in bepaalde lidstaten. Europa moet komen tot een nieuwe dynamiek, die helder maakt waar het om draait. Ook het Europees Parlement heeft in februari deze visie onderschreven. We kunnen dit waarmaken, zonder een verdragswijziging met alle denkbare trubbles en vertragingen.

Eind maart zult u meer lezen over 60 jaar verdrag van Rome. Ik heb de Rabobank uitgenodigd voor een toelichting en debat. Wilt u hieraan meedoen, ga dan naar mijn site www.lambertvannistelrooij.nl.

Ik dank u wel.

Lambert van Nistelrooij

Europarlementariër CDA